

værnepligtige den Gang, men vi have nu ment — og det have vi givet Grunde for — at det var naturligt ikke at gøre noget Skel i nogen som helst Henseende, hverken i økonomisk Henseende eller i Henseende til Tjenestetiden, men tage dem med alle sammen. Det ærede Medlem fremhævede dernæst, at der er adskillige straffede Personer, der ikke fik denne Gave. Ja, det have vi gjort, fordi det skulde være en Hædersgave, derfor have vi udelukket de straffede Personer. Jeg kan nemlig ikke tænke mig, at Staten, naar den giver en Hædersgave, da kan komme til Folk, der maaske endogsaa for Øjeblikket sidde i Tugthuset, og sige: ja, du sidder her paa Statens Bekostning, fordi du er en Person, der har forbrudt dig mod Statens Love, men du skal ikke desto mindre have en Hædersgave. Jeg tror ikke, det vilde være heldigt at tage den Slags Folk med, naar det er en Hædersgave, der er Tale om; det kan man til Nød, naar der er Tale om en Understøttelse; men her er der ikke Tale om en Understøttelse, men om en Minde- og Hædersgave. — Dernæst talte det ærede Medlem om, at danske Undersaatter vare udelukkede. Dertil vil jeg sige, at det var et Forhold, hvorpaa jeg netop i min første Udtalelse gjorde opmærksom, og hvis Regeringen vilde gaa med dertil, hvad det nu desværre synes, at den ikke vil, skulde jeg for mit Vedkommende paa ingen Maade have noget imod at tage danske Undersaatter med, selv om de ikke bo her i Landet. Vi have tænkt, at det muligvis vilde volde Vanskeligheder med at faa Regeringens Tilslutning til Lovforslaget, om vi toge disse danske Undersaatter med, som ikke bo her i Landet. Der bor, som bekendt, danske Undersaatter ikke alene i Sønderjylland men ogsaa i andre Lande, og det kunde nok volde Besvær, om vi toge dem med, og vi have ment, at Regeringen maaske vilde modsætte sig en saadan Bestemmelse. Men vil Regeringen gaa med, skulle vi for vort Vedkommende ikke have noget imod det. Vi se meget vel, at der er adskilligt, der taler for at tage alle danske Undersaatter med. — Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Neergaard), der i øvrigt selv

er Forslagsstiller, havde adskillige Bemærkninger at gøre, ikke saa meget om Lovforslaget som til, hvad jeg sagde i min første Udtalelse. Han fremhævede, at jeg havde sagt, at de 4,000 Kr. fra forleden Dag til Officererne vare til et Gilde; jeg tror nok, jeg sagde „Fest“, og det gør en Forskel; det staaer ogsaa i Motivering, at det skulde være til Fester, og at den overvejende Del af Bevillingen skulde gaa til de kjøbenhavnske Officerers Fest. Jeg fremhævede nu i min Udtalelse, at jeg syntes, at det, naar man vilde fejre Jubilæumsaaret og gøre noget fra Statens Side i den Anledning, var mindre heldigt at sige: her er 4,000 Kr., som Officererne kunne holde Fest for, enten de nu indbyde faa eller mange, Fest er det jo dog, medens alle de, der have baaret Dagens Byrde og Hede den Gang, alle de, som gik i Krigen, holdes udenfor og paa Afstand kunne se Spidserne holde Fest for Statens Penge. Min Betragtning af en saadan Fest, der skulde afholdes for en Klat-skilling af 4,000 Kr., var den Gang og er endnu: lad de private sørge for den, lad dem sørge for de øvrige Fester hele Landet over i Anledning af Jubilæet. Det, Statskassen kunde gøre, synes jeg er det, som der her foreligger, nemlig at give en virkelig Hædersgave til alle dem, der vare med, kalde dem ligesom frem for hele Folket og sige: her ere alle de Mænd, som den Gang vare med, her stilles de op i Geled, og her skal der ydes dem en Hædersgave for hele Folkets Øjne, og samtidig skulle de have en Gave, som kan sætte dem i Stand til ogsaa selv at holde Jubilæum og selv faa deres Del af Gildet og Fæsten. Det ærede Medlem (Neergaard) sagde, at han syntes, at netop det Forslag, som var fremme forleden Dag, stod i Forbindelse med det foreliggende Forslag. Deri tror jeg, det ærede Medlem fejler; saa stor Betydning tillægger jeg slet ikke Afstemningen forleden Dag; det har saamænd ikke megen Betydning, enten man giver 4,000 Kr. af Statskassen i den Anledning eller ej. Hvad der her foreligger, er for øvrigt slet ikke noget nyt, specielt kan det ikke være det for ærede Medlemmer af Finansudvalget, fordi jeg mindes ganske tydelig, at jeg forud for Julen, da vi havde